

20140814 19

Sygn. akt II K 407/13

POSTANOWIENIE

Dnia 28 sierpnia 2014 r.

Sąd Rejonowy w Dębicy Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Jerzy Piękoś

Sędziowie: SR Artur Mielecki

SR Agnieszka Wilk – Król

Protokolant: st. sekr. Iwona Hebda

Prokurator: Tomasz Zwierzyk

po rozpoznaniu sprawy przeciwko **Zbigniewowi Kękuś**

oskarżonemu o przestępstwo z art. 226 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw.
z art. 12 kk

w przedmiocie zażalenia na zatrzymanie

na podstawie art. 437 § 1 kpk

postanawia

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 25 kwietnia 2014 r. 1 Ds. 178/12 Sąd Rejonowy w Dębicy postanowił zatrzymać oskarżonego Zbigniewa Kękusia i doprowadzić go do biegłych psychiatrów celem przeprowadzenia badań.

Jako uzasadnienie tego postanowienia wskazał Sąd, że oskarżony nie zgłasza się na badania, a nakazy doprowadzenia nie są realizowane.

Na powyższe postanowienie zażalenie złożył oskarżony. Wniósł o zbadanie zasadności i legalności zatrzymania.

W obszernym uzasadnieniu zażalenia skupił się oskarżony głównie na kwestionowaniu zasadności aktu oskarżenia, podając, że w sprawie tej zapadł już wyrok, który w części został uchylony w wyniku wznowienia postępowania oraz kasacji wniesionej na jego korzyść. Podniósł także, że od dnia 24 stycznia 2014 r. gdy zostało wydane postanowienie o zmianie postanowienia z dnia 19 września 2013 r. w przedmiocie zmiany składu biegłych nie zostało mu doręczone ani jedno wezwanie do stawienia na badanie, natomiast dwukrotnie został wydany nakaz doprowadzenia.

Sąd rozważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Początkowo należy wskazać, że zaskarżone postanowienie zostało wydane w dniu 25 kwietnia 2014 r., a nie jak konsekwentnie wskazuje oskarżony w dniu 28 kwietnia 2014 r. Z daty tej są jedynie nakazy doprowadzenia.

Odnosząc się do zarzutów oskarżonego to nie można uznać ich za zasadne. Zauważyć bowiem należy, że pierwsze postanowienie o dopuszczeniu dowodu z opinii biegłych psychiatrów zostało wydane w dniu 15 marca 2011 r. i od tego czasu oskarżony skutecznie uchylał się od przeprowadzenia badań. Pierwszy termin badań został wyznaczony na dzień 20.07.2012 r. na które to badanie oskarżony nie stawiał się będąc prawidłowo wezwany. Na następne terminy badań nie został doprowadzony, gdyż nie przebywał pod wskazanym przez siebie adresem. Także na jeden z kolejnych terminów w dniu 11.12.2012 r. będąc prawidłowo wezwany nie stawiał się. W związku z tym Sąd podjął decyzję o zatrzymaniu oskarżonego i doprowadzeniu go na badania. Dopiero na 11 termin badań oskarżony został doprowadzony. Art. 75 § 1 kpk statuuje podstawowe obowiązki oskarżonego w zakresie zgłaszania się na wezwania i informowania o zmianie miejsca swojego miejsca zamieszkania lub pobytu trwającego dłużej niż 7 dni. Obowiązkiem oskarżonego jest stawienie się na każde wezwanie w toku postępowania karnego. Oskarżony nie zastosował się do tego obowiązku, nie usprawiedliwiając w żaden sposób swojego niestawienia. Sąd może wówczas zastosować przymus karnoprocesowy, jakim jest zatrzymanie i przymusowe doprowadzenie. Takie uprawnienie Sądu wynikają z art. 75 § 2 kpk. Celem realizacji postanowienia, skoro oskarżony dobrowolnie nie stawiał się na wezwania Sąd był zmuszony do zastosowania przymusu. Działanie Sądu było więc zgodne z prawem i zasadne. W istocie nie był oskarżony wzywany do stawienia na badanie po zmianie postanowienia co do imienne powołanych biegłych. Taka zmiana postanowienia nie ma jednak wpływu na samo jego istnienie, gdyż dowód ten został dopuszczony znacznie

wcześniej. Natomiast kwestia zasadności postawionych oskarżonemu zarzutów będzie rozpatrywana przy wyrokowaniu, po przeprowadzeniu wszystkich dowodów, w tym dowodu z opinii biegłych psychiatrów. Celem więc przeprowadzenia jednego z dowodów tj. dowodu z opinii biegłych konieczne było zastosowanie środka przymusu, gdyż oskarżony uniemożliwiał jego przeprowadzenie. W istocie w piśmie z dnia 31.03.2014 r. (data wpływu do Sądu 01.04.14 r.) oskarżony zawiadomił sędziego referenta o zamiarze stawienia w Sądzie Rejonowym w Dębicy i wniósł o przygotowanie dla niego wezwania do stawienia na badanie psychiatryczne. Jednakże to na przewodniczącym składu ciąży obowiązek dbania o prawidłowy tok postępowania i przeprowadzania czynności bez zbędnej zwłoki. Oskarżony wielokrotnie nie zgłaszał się na badania, a więc taka deklaracja (odebrania wezwania na badanie) nie jest równoznaczna, że na takie badanie stawia się. Niestawienie spowodowałoby konieczność ustalenia nowego terminu i stosowania przymusu, co w sposób oczywisty jeszcze bardziej wydłużyłoby czas rozpoznania sprawy, która i tak toczy się już znaczny okres czasu.

Biorąc powyższe pod uwagę postanowiono jak w sentencji.

Na oryginale właściwe podpisy
Za zgodność:

Starszy Sekretarz
Marcin Forzyński-Kastoris